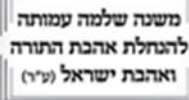

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף פנינה לוי בת שרה ע"ה

משנה ז'

המולק את קרבן העוף בפנים בתוך העזרה והעלה אותו בחוץ מחוץ לעזרה - ח"ב
 כמו בדין של השוחט בהמה בפנים ומקריב בחוץ. אבל אם מלק בחוץ מחוץ לעזרה והעלה והקריב
בחוץ מחוץ לעזרה - פטור לפי שכתוב בענין שחיטה בחוץ "אשר ישחט", ומכאן למדים שעל
 שחיטה בחוץ הוא חייב, ולא על המליקה בחוץ, וכיוון שאין מליקה בחוץ, העוף נחשב כנבילה שלא
 ראויה למזבח ולכן פטור גם הקטרת העוף בחוץ. **השוחט את קרבן העוף** שלא כדינו, שהרי את
 קרבן העוף יש למלוך בפנים היינו ששחט בתוך העזרה והעלה והקריב בחוץ מחוץ לעזרה -
פטור על ההקרבה בחוץ משום שנפסל כשנשחט בתוך העזרה. שחט את קרבן העוף בחוץ מחוץ
 לעזרה והעלה והקריב אותו בחוץ מחוץ לעזרה - ח"ב הן על השחיטה, והן על ההקרבה, לפי
 שנכתב בענין המקריב בחוץ "או אשר ישחט" אנו למדים שיש לחייב גם על שחיטת קרבנות העוף בחוץ.
 ואם גם הקריבו עוף זה בחוץ חייבים גם משום הקרבה בחוץ. **נמצא דרך הכשרו מפנים היינו**
 שמה שמכשיר את העוף להקרבה, היינו המליקה, שכשנעשתה בתוך העזרה מחייבת אותו על הקרבת
 עוף זה בחוץ - פטורו בחוץ היינו שאם נעשתה המליקה בחוץ, פוטרת היא את ההקרבה בחוץ דרך
הכשרו בחוץ היינו שחיטת העוף בחוץ, מחייבת על ההקרבה בחוץ - פטורו בפנים כשנשחט
 העוף בפנים, פטורים על ההקרבה בחוץ. **רבי שמעון אומר: כל שחיבין עליו בחוץ לפי**
 הגמרא חסרים כמה משפטים במשנה שיש להוסיפם לפני דבריו של רבי שמעון (יופיע במודגש ללא
 ניקוד)- **וכן השוחט בהמה קרבן בהמה בלילה בפנים בתוך העזרה והעלה והקריב בחוץ**
 מחוץ לעזרה, פטור הואיל ונשחטה בלילה נפסלה מלהיקרב על המזבח, ולכן פטור על הקרבתה בחוץ.
שחט בהמת קרבן בלילה בחוץ והעלה בחוץ, חייב לפי שהשחיטה בלילה מחוץ לעזרה כשרה
 היא, לכן חייב גם על השחיטה בחוץ, וגם על ההקרבה בחוץ- ועל דינים אלו אומר רבי שמעון כל שחיבין
 עליו בחוץ **חיבין על כיוצא בו בפנים שהעלהו בחוץ** כלומר שכמו שהשוחט בהמת קרבן
 בלילה בחוץ, והקריבה בחוץ, חייב, הן על השחיטה, והן ההקרבה, כך השוחט בלילה בפנים והקריב
 בחוץ, חייב על ההקרבה בחוץ, **חוץ מן השוחט את קרבן העוף בפנים בתוך העזרה ומעלה**
 ומקריב בחוץ מחוץ לעזרה שהוא פטור, אע"פ שהשוחט את קרבן העוף בחוץ ומקריב בחוץ שהוא
 חייב, הן על השחיטה בחוץ והן על ההקרבה בחוץ.

רבינו עובדיה מברטנורא
 מלק בחוץ - נבלה היא שאין מליקה אלא בפנים לכך פטור על העלאתו בחוץ וא"ת והלא כל הנעלים בחוץ נפסלו ביציאתן, וכן השוחט בחוץ פסול הוא וחיבין על העלאתו, התם רחמנא רבייה אבל לענין שאר פסולים מתקבלים בפנים בעינינו.
 שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב - אף על העלאה. דכל שמתחייב על שחיטתו בחוץ אם חזר והעלה הוא או אחר, חייב.
 נמצא דרך הכשרו בפנים - בגמרא קאמר, תני דרך חיובו בפנים פטורו בחוץ, ודרך חיובו בחוץ פטורו בפנים. כגון שחט העוף בפנים והעלה בחוץ פטור. שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. מלק בפנים והעלה בחוץ חייב. מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור. נמצא, במקום שמתחייב על העלאתו אם נעשית העבודה הראשונה בפנים כגון במליקת פנים פטור על העלאתו אם נעשית המליקה בחוץ. ודרך שמתחייב על העלאה אם נעשית עבודה הראשונה בחוץ כגון בשחיטה, פטורו בפנים, אם נשחט בפנים והעלה בחוץ.
 רבי שמעון אומר כו' - במלתיה דתנא קמא חסורי מחסרה והכי קתני, וכן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ פטור,

דאינה מתקבלת בפנים, דכתיב (ויקרא י"ט) "ביום זבחכם", ולא בלילה, ונמצא הזבח פסול ולפיכך אינו חייב על העלאתו. אבל אם שחט בלילה בחוץ והעלה בחוץ חייב, מפני שהשחיטה בחוץ בלילה כשרה היא, לפיכך חייב שתיים על השחיטה ועל ההעלאה. ופליג רבי שמעון בהא ואמר, כל שחיבין עליו בחוץ, חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלהו בחוץ. כלומר, כשם שהשוחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ חייב, כך אם שחט בפנים בלילה והעלה בחוץ חייב על ההעלאה, חוץ מהשוחט עוף בפנים והעלהו בחוץ שהוא פטור, אף על פי שאם שחט והעלה בחוץ חייב. ואין הלכה כרבי שמעון.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ח'

החטאת שקבל דמה בכוס אחד אם קיבל את דם קרבן החטאת בכלי שרת אחד, **נתן** וזרק מן הדם **בחוץ** מחוץ לעזרה **והזיר** ואח"כ **ונתן** זרק מן הדם **בפנים** בתוך העזרה, או שזרק **בפנים** בתוך העזרה **והזיר** ואח"כ **ונתן** זרק **בחוץ** מחוץ לעזרה - **חייב** בגמרא מבואר שמשנתנו עוסקת בחטאת פנימית, והיא הולכת לפי שיטת רבי נחמיה שסובר ששפיכת שיירי הדם על המזבח החיצון היא חלק מתהליך הכפרה, והיות שלפי שיטתו שפיכת הדם נקראת עבודה, לכן כששפך את הדם בחוץ חייב, לפי **שפלו ראוי לבא בפנים** שכל הדם ראוי להישפך בתוך העזרה, ולכן כששפך חלק מן הדם בחוץ חייב. ואם **קבל דמה** את דם קרבן החטאת **בשני כוסות** בשני כלי שרת, כאשר **נתן** זרק את **שניהם** שני כוסות הדם **בפנים** בתוך העזרה - **פטור** שכן עשה כהוגן, ובאמת המשנה לא היתה צריכה ללמד דין פשוט זה, ופיסקה זו נשנתה כהקדמה לדינים שתלמד המשנה בהמשך. אם זרק את **שניהם** שני כוסות הדם **בחוץ** מחוץ לעזרה - **חייב** ואם עשה כן בשגגה, ולא ידע בין זריקת שני הכוסות שטעה, חייב חטאת אחת, ואם ידע בין כוס לכוס שטעה, ושכח, וזרק גם את השניה חייב שתי חטאות. אם זרק כוס **אחד** של דם **בפנים** בתוך העזרה **ואחד** ואת הכוס השני **בחוץ** מחוץ לעזרה - **פטור** לפי שאחרי זריקת כוס הדם הראשונה בעזרה אין צורך לשפוך גם את הכוס השניה בעזרה, נמצא שהכוס השניה אינה ראויה להיזרק בעזרה, ולכן פטור על זריקת הדם שבה מחוץ לעזרה. אם זרק את **אחד** מכוסות הדם **בחוץ** מחוץ לעזרה **ואחד** ואח"כ זרק את הכוס השניה **בפנים** בתוך העזרה - **חייב על החיצון** חייב על כוס הדם שזרק מחוץ לעזרה, **והפנימי מכפר** ואותה הכוס שזרק בפנים מכשירה את הקרבן, לפי שזריקת כוס הדם הראשונה בחוץ לא פסלה את כוס הדם השניה שנזרקה בפנים. **למה הדבר דומה** המשנה מביאה עניין נוסף שפרטי דיניו דומים למקרה שלנו - והמקרה הוא... **למפריש חטאתו** הפריש אדם בהמה כדי להקריבה כקרבן חטאת **ואבדה** ולפני שהספיק להקריבה, הבהמה הלכה לאיבוד, **והפריש אחרת תחתיה** והפריש בהמה אחרת לצורך הקרבתה במקום זה שהלכה לאיבוד, **ואחר כך נמצאת הראשונה** ולפני שהקריב את הבהמה השניה נמצאה הבהמה הראשונה שהלכה לאיבוד, **והרי שתיהן עומדות** וההלכה היא שיכול להקריב כחטאת איזו בהמה שירצה. אם **שחט שתיהן בפנים** בתוך העזרה - **פטור** שהרי עשה כהוגן, לפי ששחט את שתיהן בתוך העזרה. אם **שחט שתיהן בחוץ** מחוץ לעזרה - **חייב** על כל בהמה בנפרד, לפי שבזמן השחיטה כל אחת מהם היתה ראויה להקרבה. אם שחט **אחת בפנים** בעזרה **ואחת בחוץ** מחוץ לעזרה - **פטור** לפי שלאחר ששחט את הראשונה כדין בתוך העזרה, הבהמה השניה קיבלה את הדין של "חטאת שנתכפרו בעליה באחרת" ואין היא ראויה להקרבה, לפי שדינה למות, ולכן פטור על שחיטתה בחוץ. אם שחט **אחת בחוץ** מחוץ לעזרה **ואחת בפנים** ואת השניה בתוך העזרה - **חייב על החיצונה** היינו חייב על הבהמה הראשונה ששחט בחוץ, לפי שבהמה זו היתה ראויה להקרבה על המזבח, שהרי למדנו שבזמן ששתיהן עומדות לפניו יכול להקריב איזו מהן שירצה, **והפנימית מכפרת** ואותה בהמה ששחט בפנים, מכפרת לבעלים, ולא נפסלה מחמת השחיטה מחוץ לעזרה של הבהמה הראשונה. ודין נוסף מלמדת המשנה **כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חבתה** - ואף על פי שפסולה ואשחט שניהם בפנים קאי. ואשמועין הכא דהיכא דמנוחות שתיהן וקדם וזרק את דם האחת, פטר את חברתה מן המעילה, משום חטאת שנתכפרו בעליה, דקיימא לן החטאות המתות לא נהנין ולא מועלין.

רבינו עובדיה מברטנורא
נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים חייב - מילתא דפשיטא היא, ומשום סיפא נקט לה, נתן בפנים וחזר ונתן בחוץ שאינו נתן בחוץ אלא שיירי הדם, חייב. ומתניתין כרבי נחמיה דסבר שיריים מעכבים. ואינה הלכה. **שניהן בחוץ חייב** - אחת. ואם היתה לו ידיעה בינתיים, חייב שתיים. **אחד בפנים** - ואחר כך השני בחוץ, פטור. ואפילו לרבי נחמיה דסבר כוס אחד עושה את חברו דחוי להיות נשפך לאמה, הלכך אפילו שיריים לא הוי. **והפנימי מכפר** - להבשיר הזבח. שהדם הנזרק תחילה בחוץ לא עשה המשור כיוצא ביו. **שתיהן בחוץ חייב** - על כל אחת ואחת. דבשעת שחיטה כל אחת היתה ראויה בפנים. **אחת בפנים** - והשניה אחר כן בחוץ, פטור. דהויא לה חטאת שנתכפרו בעליה, ולמיתה אזלה ואינה מתקבלת בפנים. **חייב על החיצונה** - דהא חויה לפנים דאיזה מהן שירצה יקריבה. **כשם שדמה פוטר את בשרה** - מן המעילה, דזריקת דם מוציאה בשר קודש קדשים מן המעילה דיהבה בה שעת היתר לכהנים. **כך הוא פוטר את בשר חברתה** - ואף על פי שפסולה ואשחט שניהם בפנים קאי. ואשמועין הכא דהיכא דמנוחות שתיהן וקדם וזרק את דם האחת, פטר את חברתה מן המעילה, משום חטאת שנתכפרו בעליה, דקיימא לן החטאות המתות לא נהנין ולא מועלין.